

Letní výstavy v kapli sv. Jana Křtitele v Holyni

Výstavní prostor zapůjčila v průběhu letních měsíců městská část studentskému projektu Galerijní laboratoř, který pod kurátorským vedením Matouše Karla Zavadila několik zajímavých osobností. Nejvýraznější stopu a největší mediální ohlas zaznamenala instalace Kurta Gebauera (o výstavě vysílal kanál ČT 24 a vyšel velký článek v Lidových novinách). Galerijní laboratoř tak přivedla do Holyně řadu zajímavých umělců a pomohla rozšířit povědomí o našem výstavním prostoru daleko za hranice holyňského katastru. Následující prostor věnujeme reportáži z proběhlých výstav.

Barbara Benish / Mni Wiconi/ Voda je život - Pramen / Water is Life (Červenec)

Vizuální umělkyně česko-amerického původu Barbara Benish se ve své mnohdy aktivistické tvorbě soustředí na pojmenování aktuálních problémů současné společnosti. Tématem aktuální výstavní intervence Barbary Benish pro prostor galerijní kaple byl motiv reflexe propojování některých jevů symbolizujících současnou krizovou situaci, kterou můžeme vnímat pod různými označeními, jako krizi uprchlickou, ekologickou či krizi politického systému. Instalace Barbary Benish kladla divákovi několik otázek ve smyslu chápání reality a sebe sama jako součást širšího celku, kdy role zodpovědnosti k přírodním zdrojům a k sobě navzájem je velkým tématem nejen pro současné umění, ale pro každého, kdo je schopen se zamyslet nad současným stavem věcí.

Kurt Gebauer: Kde domov můj? (červenec)

Umělec zakryl jednu podélnou stěnu velkoformátovou fotografií – zvětšeným snímkem zachycujícím uprchlíky v dramatickém momentě, kdy vystupují z lodě a podávají lidem na břehu malé dítě. Gebauer nezůstal ovšem jen u patosu a konfrontoval fotografii s lakonicky sarkastickým komentářem o náladě v převládající v české společnosti.. Protipólem obrazu se stal autorský text Úsvit české hymny, který odkazoval na propojení xenofobního nacionalismu s nejvyššími politickými kruhy a starší kresba „gebaeurovského trpaslíka“, naznačující, že od dob normalizace se toho v mentalitě malého českého člověka zas tak moc nezměnilo.

Kaoru Ishida – Otisky modliteb (srpen)

Kaoru se narodila v roce 1980 v Japonsku. V září 2002 přijela do Prahy, aby studovala animovaný film. V roce 2012 absolvovala magisterské studium FAMU. V současné době se kromě výtvarné tvorby také věnuje výuce japonštiny a kaligrafie. V kapli představila modlitby zcela tiché, křehké a možná ne moc osobní. Mohli jsme vidět obrazy, ve kterých se objevovaly postavy, u nichž se nedá identifikovat jejich pohlaví, věk ani planetu, odkud pochází. Autorka chce, aby byly aspoň její postavy schopny modlit se bez sobeckosti.

Martin Jošt Pouzar & Josef Straka – Překrývání (srpen)

Výstava Překrývání představila spolupráci dvou umělců, jejichž osobitý pohled a tvůrčí hledisko se protlo ve výsledné realizaci na pomezí konceptuálního umění. Oba autoři, ač se vyjadřují rozdílným způsobem (vizuální umělec Martin Jošt Pouzar je spíše orientován na užité umění oproti Josefu Strakovi, jehož doménou je hájemství textu), našli ve svém aktuálním projektu možnost určitého dialogu. Výstavní expozice divákům demonstrovala propojení textového a vizuálního pole.

Otýlie Diatková – Normalizace abnormálního (září)

Výstava Otýlie Diatkové nazvaná Normalizace abnormálního korespondovala s autorskými přístupy vycházejícími z feministického umění a public artu, kdy je v tvůrčím procesu významnou podmínkou díla aktivismus umělce či umělkyně, určitá míra nespokojenosti se stavem společnosti, morální apel.

Cristian del Risco – Remixed 06 (září)

Aktuální výstava vizuálního umělce Cristiana del Risco pro prostor galerijní kaple je složena z několika maleb z posledního období, v nichž je jasně patrný autorův zájem o určitý druh malířského minimalismu, kde hraje zásadní roli pojednání barvené plochy, malířské gesto, které je tu a tam narušené jednoduchou grafickou symbolikou, jakoby naivním zásahem mnohdy odkazujícím ke spirituálním kvalitám života.

Matouš Karel Zavadil (redakčně zkráceno)